

דְּהוּה סְלִיק מִתְּחֹת אֲרָעָא נכנס רבי יצחק אחריו למערב וראה קיטור של
 עשן העולה מתחת לארץ, וְעָאֵל הֵהוּא בַר נֶשׁ בְּנוֹקְבָא חָד, וְאִתְּפַסִּיא מִנִּיהּ נכנס אותו אדם לנקב אחד שהיה במערה ונעלם מעינו של רבי
 יצחק. דְּחִיל רַבִּי יִצְחָק, וְנִפְק לְפֻּם מְעֵרְתָא נתירא רבי יצחק ויצא
 לפי המערה.

המערה שנכנס בה האדם מערת המצורעים והמכשפים

עַד דְּהוּה יְתִיב אֲעֵבְרוּ רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי חֲזַקְיָה בעוד שהוא
 יושב שם עברו שם רבי יהודה ורבי חזקיה, חָמָא לֹזֵן, וְקָרִיב גַּבִּיהוֹן,
 סַח לֹזֵן עֹזְבָדָא ראה אותם רבי יצחק וקרב אצלם וסיפר להם את מה שראה.
 אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בְּרִידֵךְ רַחֲמָנָא דְשִׁזְבֵּךְ ברוך ה' שהצילך. הֵאִי
 מְעֵרְתָא דְסָגִיר דְסָרוּנְיָא הִיא זו המערה היא של המצורעים של העיר
 סרוניא, וְכֹל יְתִבֵי הָהִיא קָרְתָא, חָרְשִׁין אֵינֹן, וְכֹל יוֹשְׁבֵי הָעִיר
 הֵזוּ הֵם מִכְשָׁפִים וְאִתְיִין לְמַדְבְּרָא לְחַוּוּיִין אוֹכְמִין, דְּאֵינֹן בְּנֵי
 עֶשֶׂר שָׁנִין, אוּ יְתִיר, לְמַעַבְד חָרְשִׁין והם באים למדבר לנחשים
 שחורים וקנים בני עשר שנים או יותר לעשות שם כשפים, וְלֹא מְנַטְרָא מִנִּיהוּ
 וְאִתְעֵבִידוּ סָגִירִין ואינם שומרים עצמם מהם כי הם דבקים בבחינה שלהם והם
 נעשים מצורעים וְכֹל זַיִנֵי חָרְשִׁין דְּלָהוֹן בְּהֵאִי מְעֵרְתָא אֵינֹן
 וכל מיני הכשפים שהם עושים זה במערה זו.

החכמים פגעו באיש ובנו החולה שניזק על רוח רעה

אָזְלוּ, עַד דְּהוּוּ אֲזִלִּי, אֲעַרְעְרוּ בְּחַד בְּרַ נֶשׁ דְּהוּה אֲתִי

הלכו משם ובעוד שהיו הולכים פגשו באדם אחד שהיה בא כנגדם, וּבְרִיהַ

דְּהוּה מָרַע, קָטִיר עַל חֲמָרָא ובנו שהיה חולה היה קשור על החמור.

אָמְרוּ לִיה מַאֲן אַתָּה. אָמַר לְהוּ יוֹדָאִי, וְדָא הוּא בְרִי

דְּאִיהוּ קָטִיר עַל חֲמָרָא שאלו אותו מי אתה אמר להם יהודי אני ובני הוא

הקשור על החמור. **אָמְרוּ לִיה, אִמָּאִי הוּא קָטִיר.** שאלו אותו למה הוא

קשור על החמור **אָמַר לוֹן דִּיּוֹרִי הוּא בְּחַד בְּפַר, דְּאִיהוּ מְבַנִּי**

רוּמָאִי אמר להם אותו האיש אני מתגורר בכפר אחד שיושביו הם מבני הרומאים,

וְהֵאִי בְרִי הָוָה אוֹלִיף אוֹרִייתָא בְּכָל יוֹמָא, וְהָוָה אֶהְדֵּר

לְבֵיתָא, וְלָעִי לוֹן לְאִינוּן מְלִין. ובני זה היה לומד תורה בכל יום בתלמוד

תורה והיה חוזר לבית וחוזר שוב על תלמודו **וְתַלְתַּת שָׁנִין הָוָה דִּיּוֹרִי**

בְּהוּא בֵיתָא, וְלֹא חֲמִינָא מְדִי ושלוש שנים הייתי גר באותו בית ולא

ראיתי כלום. **וְהַשְׁתָּא יוֹמָא חָד עָאֵל בְּרִי לְבֵיתָא לְאֶהְדָּרָא**

מְלִין ועכשיו יום אחד נכנס בני לבית לחזור על תלמודו, **אֲעַבְרָ חָד רוּחָא**

קָמִיה, וְנִזְיַק לִיה, אֲעַקְמָ פּוּמִיה וְעֵינֹי, וִידוּי אֶתְעַקְמוּ,

וְלֹא יְכִיל לְמַלְלָא עברה רוח אחת לפניו והזיקה לו עיקמה את פיו ועיניו וידי

התעקמו ואינו יכול לדבר. **וְאֶתִינָא לְגַבִּי מְעַרְתָּא דְסָגִירוּ**

דְסָרוּנָא דְלָמָא יְלָפוּן לִי מְלָה דְאֶסְוֹתָא ואני בא למערה של

מצורעי סרוניא אולי ילמדוני איזה דבר לרפואה לעשות לבני.

באותו הבית שניזוק הבן ניזוק גם אדם לפניו

אָמַר לִיהוָה רַבִּי יְהוּדָה, וּבַהֲהוּא (דף נ"א ע"ב) **בֵּיתָא יַדְעַת מִן**

קְדָמַת דְּנָא, דְּאַתְנִזֵּק בֵּיהּ בַּר נָשׁ אַחָרָא שאל אותו

רבי יהודה האם אתה יודע אם בבית שאתה גר בו ניזוק גם אדם אחר.

אָמַר לִיהוָה יַדְעָנָא, דְּהָא מִכְּמָה יוֹמִין אַתְנִזֵּק בֵּיהּ חָד בַּר נָשׁ השיב לו

אותו אדם אני יודע שמזה כמה ימים ניזוק שם אדם אחד, וְהוּוּ אֲמַרִי דְּמַרְעָא

הָוָה, וּמִנֵּיִהוּ אֲמַרִי דְּרוּחָא דְּבֵיתָא ויש שאמרו שהוא היה חולה

ויש שאמרו שזה מרוח רעה שהיתה בבית, וּלְבַתָּר עָאֵלוּ בֵּיהּ כַּמָּה בְּנֵי

נְשָׂא, וְלֹא אַתְנִזִּיקוּ ולא אתניזיקו ולאחר מכן גרו שם כמה אנשים אחרים ולא ניזוקו.

אָמְרוּ, הֵיִינוּ דְּאֲמַרִי חֲבַרְיָא, וְוִי לְאַנּוּן דְּעֵבְרִין עַל

מַלְיֵיהוּ אמרו התנאים זהו מה שאמרו החברים אוי לאותם שעוברים על דבריהם

שאמרו שאם ניזוק שם אדם אע"פ שנכנסו שם כמה אחריהם ולא ניזוקו צריך לזוהר מלגור

באותו הבית כי אפשר שמה שלא ניזוקו האחרים זה מחמת שהיו צדיקים גמורים שאין

למזיקים שליטה עליהם אי נמי שהיו רשעים וקשורים לצד הטומאה ומין במינו אינו חושש.

ועוד אפשר שאין רוח הטומאה מתעורר אלא מזמן לזמן וכשמתעורר מזיק.

בכל מקום שנמצאת בו השכינה כל הרוחות רעות וכל המזיקים בורחים משם

פְּתַח רַבִּי יְהוּדָה וְאָמַר, (ירמיה כב) **הוּי בּוֹנֶה בֵּיתוֹ בְּלֹא**

צֶדֶק היינו שבונה את ביתו בלי להזמין את השכינה שתשרה עליו, **דְּהָא**

בְּכָל אַתָּר דְּאַשְׁתַּכַּח בֵּיהּ צֶדֶק, כָּל רוּחִין וְכָל מְזִיקֵי

עֲלֵמָא עֲרָקֵי מִנִּיהּ, וְלֹא מִשְׁתַּבְּחֵי קַמֶּיהּ כִּי בְּכָל מְקוּם שֶׁנִּמְצְאָת
 בּוֹ הַשְּׂכִינָה כָּל הַרוּחוֹת רְעוּת וְכָל הַמְּזִיקִים בּוֹרְחִים מִשָּׁם וְלֹא נִמְצְאִים שָׁם. וְעַם כָּל
 דָּא, מֵאַן דְּאֶקְדִּים וְנָטִיל אֶתְרָא, אֶתְחִיד בֵּיהּ אִמְנַם עִם כָּל זֶה גַם
 אִם הוּא לֹא יִזְמִין לֹא אֶת הַשְּׂכִינָה וְלֹא אֶת הַסְּטֵ"א מִי שִׁיקְדִים מֵהֶם לִיטוֹל אֶת הַמְּקוּם
 לְרִשּׁוּתוֹ יֵאָחֵז בּוֹ וְיִהְיֶה שְׁלוֹ אִם הַשְּׂכִינָה תִּתְפּוֹס רֵאשׁוּנָה יִהְיֶה שְׁלֵה וְאִם חֲלִילָה הֵיפֵךְ יִהְיֶה
 שֶׁל הַסְּטֵ"א. אָמַר לֵיהּ רַבִּי חֲזַקְיָה, אֵי הֵכִי שְׂקִיל שְׂמָא
 קַדִּישָׁא כְּרוּתָא מִסְּאֵבָא שֶׁאֵל אוֹתוֹ רַבִּי חֲזַקְיָה אִם כֵּן שֶׁכֶּשֶׁאֲחַד תּוֹפֵס הַמְּקוּם
 אֵין הַשְּׁנִי יִכּוֹל לְסַלְקוֹ מִשָּׁם נִמְצָא שְׂשֻׁקוֹל כַּח הַשְּׂכִינָה כַּכַּח רוּחַ הַטּוֹמָאָה ח"ו.

השם הקדוש לא שורה במקום של טומאה

אָמַר לֵיהּ, לֹאֵו הֵכִי, אֵלֵא שְׂמָא קַדִּישָׁא לָא שְׂרִיא
 בְּאֶתְרָא מִסְּאֵבָא אִמַר לוֹ רַבִּי יְהוּדָה אֵין זֶה כֵךְ אֵלֵא שֶׁהַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ לֹא
 שוֹרֵה בְּמְקוּם שֶׁל טּוֹמָאָה, וּבְגִין כֵּךְ, אֵי שְׂמָא קַדִּישָׁא נָטִיל אֶתְרָא
 מִקְּדָמַת דְּנָא וְלִכְּן אִם הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ תּוֹפֵס מְקוּם זֶה בְּתַחֲלִילָה, כָּל רוּחִין וְכָל
 מְזִיקִין דְּעֲלָמָא לָא יִכְלִין לְאַתְחַזְּאָה בֵּיהּ, כָּל שְׂפִין
 לְקַרְבָּא בְּתַרְיָה כָּל הַרוּחוֹת וְכָל הַמְּזִיקִים שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יִכּוֹלִים לְהִרְאוֹת בּוֹ כָּל שֶׁכֵּן
 שֶׁלֹּא יִכּוֹלִים לְהִתְקַרֵּב לָשָׁם. אֵי רוּחַ מִסְּאֵבָא קָרִים נָטִיל אֶתְרָא אֲבָל
 אִם רוּחַ הַטּוֹמָאָה מְקִדִּים לִיטוֹל וְלֵאחֻז בּוֹזֵה הַמְּקוּם. שְׂמָא קַדִּישָׁא לָא שְׂרִיא
 בֵּיהּ, דִּהָא לֹאֵו אֶתְרִיהּ אֵין הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ שוֹרֵה שָׁם כִּיּוֹן שֶׁאֵין זֶה מְקוּמוֹ.